

Nota sobre el corc del suro *Coraebus undatus* F.
(COL. BUPRESTIDAE)

per

A. CODINA

Amb motiu d'una excursió Zoològica amb el company AGUILAR-AMAT a Lloret i Tossa de Mar (Girona) el 17-18. III. 26, per tal de cercar-hi els miriapòds *Synxenus platycephalus* Lucas i *Polydesmus diadema* P. Gervais, rebí del senyor ESTEVE-LIACH batlle d'aquesta última població i aficionat àdhuc a l'Història Natural conservant dels seus avis un xamós petit Museu d'exemplars interessants d'Amèrica del Sur en alguns vitrines, ultra d'un acolliment simpàtic unes larves que li ocasionaven greus perjudicis en les sureres *Quercus suber* puig rosegant-lo, minaven el liber, i aquestes galeries engroixint-se en la capa suberosa la inutilitzaven per a l'indústria tapera. L'obra clàssica de E. PERRIS «Larves de Coléoptères», p. 144—145 (Paris, 1878), va donar-me el nom d'aquest coleòpter buprestid depredador de les sureres ja conegut de temps *Coraebus undatus* F. En les col·leccions conservades en el Museu de Biologia de Barcelona, no hi ha cap *C. undatus* F. de Catalunya, si no és un exemplar en la col·lecció MÜLLER que diu Prov. de Girona. REITTER en el seu Catàleg (1906), p. 417, ni el cita d'Espanya, si de França, Alemanya i de Portugal (=pruni Panz.). La certesa de la determinació queda confirmada amb els tres exemplars de *C. undatus* F. de la col·lecció de coleòpters de E. VAYREDA depositada ara (25. IV. 26) al Museu de Biologia procedent de la R. Academia de Ciencias y Artes de Barcelona. Dos exemplars ♀♀ porten etiqueta dient: «*Coraebus undatus* Fabricius et Marseul — Vilarnaval = Gerona =». L'altre exemplar, un ♂, porta al peu un escrit dient:

«*Agrilus* (*undatus* F. Agullana (Gerona). De Marzo a Junio termina la última metamorfosis. Este coleóptero causa grandes estragos en el corcho, alimentándose su larva haciendo correrías entre la capa liberiana y suberosa cuyo resultado es inutilizar para la industria todo el trayecto recorrido. Recogido en Mayo de 1894=Estanislao VAYREDA=». Firmat i rubricat.

Com ja diu PERRIS, en l'obra citada, és sapigut que tots els vuit o deu anys s'arrenca al moment de la saba l'escorça de suro per tal de fer taps, etc., però aquesta separació es fa respectant el liber i en conse-

qüència l'organ reproductor d'una escorça nova. Es sots aquesta escorça regenerada i d'una vitalitat poc activa que a la larva de *Coraebus* li agrada viure; ella hi creua galeries en llargs zigs-zags més bé angulosos que arrodonits, després quan s'aproxima la saba nova, aleshores la larva penetra en l'escorça suberosa per tal de completar la creixença llur i transformar-s'hi en nimfa. Quan s'aixeca l'escorça o panna en la recol·lecció del suro, es troben sovint d'aquestes larves i nimfes i pot notar-se que les galeries han deixat un solc en les capes superiors del liber que seran més tard les capes més externes de la nova escorça. Aquests solcs, com els talls o incisions que s'han fet amb la punta d'un gabinet sobre'ls arbres d'escorça llisa, romanen durant molts anys eixamplant-se i esquinçant-se sempre més i més. Quant hom visita una plantació de sureres de quina última explotació no han passat més de sis anys, pot estranyar-se de veure'n un gran nombre de marcades amb zigs-zags superficials com fets expressament; el qui conèix les costums de *C. undatus* s'ho explicarà fàcilment.

Devers maig a juny sol volar l'imago de *C. undatus* en les hores de sol posants-se de preferència en les flors de les umbelíferes. Els ous els posa un a un en la escorça tendre de la surera ordinariament en la orientada S. O. En acabar els dos anys, la larva és ja crescuda i allí per març-abril és crisàlida per a sortir l'imago devers maig-juny com deiem.

No es imposible però si molt difícil la lluita contra el *Coraebus*, degut, naturalment, a les grans extensions dedicadas al conreu de la surera, i a que necessàriament s'hauria de tractar arbre per arbre. Un mitjà seria, devers la fi d'abril, cobrir tota la escorça tendra que en la surera queda al descobert en ésser arrancada la capa suberosa, amb una pasta espessa feta de fang o argila, per tal de evitar qu'els ous puguin posar-se directament sobre l'escorça nova i a l'ensems s'ofegaria tot imago que de dintre volgués sortir. El remei no pot ésser més econòmic. Convé àdhuc tapar amb aquest fang, tot forat o ferida que pogués donar pas a l'imago per a eixir-ne o introduir-s'hi per tal de trobar escorça tendra per a posar-hi els ous.

Llista dels *Coraebus* de les col·leccions del Museu de Biologia de Barcelona trobats a Catalunya.

C. fasciatus Villers

C. undatus F.

C. rubi L.

Montseny: Espinelbas (Masferrier).

Girona: Agullana, Vilarnaval prop de Figueras (Vayreda); Tossa de Mar. (Esteva—Llach); Pir.or. de Girona (Col'l. Müller).

Barcelona: entorns Ciutat, Coll, Sarrrià, Tibidabo; La Garriga.

- C. lampsare* Bon. Barcelona: Mongat, La Garriga, Sabadell, Balenyà. — Girona: Ribes.
- C. (Meliboeus) graminis* Panz. Barcelona: entorns ciutat, Horta; Centelles, Olesa. — Lléida: Solsona, Miracle.
- C. (Meliboeus) aeneicollis* Villers Girona: Hostaléts de Bas.
- C. " amethystinus* Oliv. Barcelona: entorns ciutat, Coll; Calella.
- C. (Meliboeus) gibbicollis* Illg. Barcelona: Olesa, Balenyà, Sallent. — Girona: S. Juan de les Abadeses.

Notas Malacológicas

IX

por

Alejandro TORRES MINGUEZ

La *Parmacella Deshayesi* Moquin Tandon en España (Algeciras)

ROSSMASLER en 1853 recogió entre Málaga y Velez-Málaga un molusco que determinó considerándolo como la *Parmacella Deshayesi* Moquin Tandon.

CROSSE así como GONZÁLEZ HIDALGO y algunos otros pusieron en duda la afirmación de ROSSMASLER creyendo que éste había padecido una equivocación y que la *Parmacella* de Málaga no era otra que la *Valencienesi* Webb et Van Beneden.

En el año 1921, los señores CODINA y NOVELLES recogieron en Algeciras y consecutivamente en Tánger unos ejemplares de *Parmacellas* que sin duda en la convicción de que solo esta última especie habitaba en España fueron considerados como pertenecientes a ella.

Debido a la amabilidad de D. Ascensio CODINA pudimos conocer estos ejemplares que a primera vista dudamos ya sobre la exactitud de su determinación.